

Wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit Geest geboren is, is geest (Gal.5:17). Vlees wordt voortgebracht door het vlees. Onze oorspronkelijke toestand hebben wij geërfd van onze ouders. Deze lijn voert terug naar de eerste mens Adam. De zonde zou men kunnen omschrijven als de ongeneestelijke ziekte, waarmee het vlees sinds diezelfde Adam besmet is geworden. De toestand van ons vlees is dus zondig. Van nature zijn wij kinderen des toorns, in zonde geboren. Het is de zonde als macht, de zonde is het instrument in de handen van de satan. God kan onze zondige daden, de zonden, vergeven, maar de in ons wonende zonde kan Hij niet vergeven. De zonde als natuur kan God alleen maar oordelen. 1 Joh.1:9...Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonde te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Er is aan het Kruis niet alleen iets met ons gebeurd (onze oude mens is met Christus mede gekruisigd) maar ook iets vóór ons gebeurd (vergeving van zonden). De Here Jezus Christus heeft al onze zonden weggenomen en heeft het oordeel over onze zonde gedragen. Omdat Hij echter als mens van geen zonde wist (2 Cor.5:21), was Zijn menselijk leven, Zijn zondeloos bloed, eeuwig leven en droeg niet de kiem van de dood in zich. Hij heeft ons als Christus de Gezalfde, onze Middelaar ons door Zijn zondeloze bloed gekocht en betaald. Ben Christen heeft niet alleen vergeving ontvangen, hij is ook vrij gemaakt van de zonde. Dit laatste is de positie waarin wij als wedergeborenen, kinderen Gods mogen staan.

Gods Boek de Bijbel, is een boek waarin veel over het bloed wordt gesproken. Het bloed van Jezus Christus is het enige, dat leven geeft aan de prediking en kracht aan het Woord van God. De Bijbel is een 'levend' boek, ja, het enige levende boek in de wereld. Alleen de Bijbel kan leven meedelen aan hen, die met hun hart willen geloven wat de Bijbel ons leert
In Leviticus 7:26-27 lezen we deze waarschuwing:

'Ook zult gij in al uw woonplaatsen in het geheel geen bloed eten, van gevogelte noch van vee. Alwie enig bloed eet, die zal uit zijn volksgenoten uitgeroeid worden'

De Bijbel is het Woord van God. Het is een levend woord, dat zich volkomen onderscheidt van alle andere boeken. Hiervoor is slechts één reden: het gaat in de hele Bijbel om het bloed. Van Genesis tot Openbaring zien we een stroom van bloed, waardoor aan dit boek het eigenlijke leven van God getoond wordt. Laten we dus niet vergeten, dat in de Bijbel meer dan 700 keer over het bloed gesproken wordt en dat dit in de hele Bijbel geschiedt, van Genesis tot Openbaring toe. Het loflied dat in de hemel klinkt is ook niet op mensen die zo goed hun best deden en zo trouw de wet nageleefd hebben, maar op 'Hem, Die ons liefheeft en ons uit onze zonden verlost heeft door Zijn bloed.' (Openb.1:5)

Als men uit de Bijbel het reddende bloed van Jezus zou wegnemen, dan zou het gelijk zijn aan elk ander boek en zou het geen waarde meer hebben. De Bijbel leert heel duidelijk dat het leven in het bloed is.

Leviticus 17:11-14

''Want de ziel van het vlees is in het bloed en Ik heb het u op
altaar gegeven om verzoening over u zielen te doen, want het
bloed bewerkt verzoening d.m.v. de ziel.'' ''Want, wat de ziel
betreft het bloed is zijn ziel.''

Het woord dat hier door ''ziel'' vertaald wordt, heeft ook de betekenis van ''leven''. De ziel is het leven en de ziel is in het bloed. We kunnen ook zeggen: het leven is in het bloed. Zo kan er geen leven bestaan zonder bloed. Hoewel dit waar is voor alle vlees, zijn wij hoofdzakelijk geïnteresseerd in het bloed van dé Mens en in het bijzonder in het bloed van Jezus Kristus, omdat in Zijn bloed niet alleen leven is in de lichamelijke zin van het woord, maar veeleer eeuwig leven.

De Gemeente van Jezus Christus wordt ''Zijn lichaam'' genoemd en -
''Wij zijn de leden van dat lichaam en onderling van elkander.''

(1 Cor.12:(12),27)

Van dat lichaam is Jezus Christus het hoofd en de gelovigen zijn allen de leden. Deze leden zijn onderling verbonden door het bloed van Christus.

Het leven van elk lid is afhankelijk van Zijn bloed. Dit betekent ook, dat wij in ons leven, onze voeding, reiniging en groei afhankelijk zijn van het Lam Gods, de HERE Jezus, want ''Het Leven is in Zijn Bloed.''

Ieder wedergeboren gelovigen is een lid van dat lichaam en leeft samen met de andere gelovigen in een bijzondere relatie, waarin ze zich met elkaar verbonden weten als broeders en zusters door het bloed van de HERE Jezus.

Alle mensen zijn onderling verbonden door hun relatie met Adam. Dat betekent, dat zij het virus van de zonde en de gevolgen van de zonde in zich hebben; ook in hun bloed. Alle mensen hebben Adam als gemeenschappelijke stam-vader. Het is Adam's bloed dat door de aderen van ieder mens stroomt of hij blank of zwart is, Jood of heiden, eenvoudig of geleerd. Dit bloed draagt, vanwege Adam's zonde, de straf van dood in zich. Daarom moet ieder mens sterven. Als dus de mens moet sterven is dit, omdat de dood in zijn bloed zit. Wat de vrucht van de kennis van goed en kwaad ook geweest is, wij weten in ieder geval, dat het eten van de verboden vrucht ''bloedvergiftiging'' tot gevolg had, hetgeen eindigde met de dood.

God had immers gezegd in Gen.2:17

''...ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij
voorzeker sterven.''

De mensen worden naar volk, huid- en haarkleur, lichamelijke karakteristieken enz. onderscheiden. Maar in één ding zijn alle mensen gelijk: allemaal hebben ze chemisch hetzelfde bloed. Dat wordt door Gods Woord gestaafd:

<En heeft uit één bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt...>

(Hand.17:26 St.Vert)

Omdat God uit één bloed alle volken heeft gemaakt, is de zonde overgebracht aan heel Adam's nageslacht. Omdat die ene zondigde hebben allen gezondigd, het feit, dat de zonde in diepste zin zit in het bloed, maakte

dit de maagdelijke geboorte van Christus noodzakelijk, omdat Hij een nakomeling van Adam en tevens zondeloos moest zijn. Daarom kon Hij wel deel hebben aan Adam's vlees, dat niet erfelijk zondig is, maar kon Hij niet deel hebben aan Adam's bloed, dat volledig doortrokken was met het vergif der zonde. Daarom werd Jezus ''geboren uit een maagdelijke vrouw''.

En niet door bevruchting uit een man (Jozef), zoals alle mensen. Hij was een volmaakt mens, omdat Hij niets van Adam's bloed in Zijn aderen had. De erfelijkheid van de zonde wordt overgebracht door het bloed en niet door het vlees. Zo heeft God op een wonderlijke manier bewerkt, dat

Jezus naar het vlees volkomen mens was en toch niet het zondige bloed van een zondig mens had. Dat was het gevolg van de maagdelijke geboorte! Terwille van enkele sceptici, die deze dingen betwijfelen, het volgende.

Het wonder van de maagdelijke geboorte

Men heeft ontdekt dat het bloed dat door de aderen van een ongeboren baby stroomt, niet afkomstig is van de moeder, maar in de vrucht zelf geproduceerd wordt nadat de eicel in aanraking is gekomen met het mannelijke sperma. Dit is een wetenschappelijk gegeven. De moeder brengt de foetus voort met de voedzame elementen voor de opbouw van dat kleine lichaampje in de verborgenheid van haar schoot. Maar al het bloed in dat kleine lichaampje wordt alleen door de bijdrage van de vader in het embryo gevormd. Vanaf het ogenblik der conceptie tot de geboorte van het kind komt geen enkele druppel bloed van de moeder in het lichaam van het kind. De placenta, die massa tijdelijk weefsel beter bekend als de nageboorte, vormt de verbinding tussen moeder en kind. Deze placenta is zo geconstrueerd, dat, hoewel alle oplosbare en voedzame bestanddelen, zoals proteïne, vet, koolhydraten, zouten, en mineralen en zelfs antistoffen van de moeder naar het kind worden vervoerd, en de afvalproducten van de stofwisseling van het kind worden teruggevoerd naar de circulatie van de moeder, er nooit bloed van moeder naar kind, of van het kind naar moeder vloeit. Al het bloed, dat in het kind is, wordt geproduceerd in het kind zelf, als het resultaat van het mannelijk sperma in de eicel. De moeder zelf produceert in 't geheel geen bloed voor het kind. Zo kan een niet bevrucht ei nooit bloed voortbrengen, omdat het vrouwelijke ei de essentiële delen voor de productie van het bloed mist. Alleen omdat het mannelijke element het ei is binnengedrongen kan het bloed zich ontwikkelen.

Leven zit in het bloed. Zoals Leviticus 17 zegt:

'Want de ziel (het leven) van het vlees is in het bloed''.

Uit dit alles kan men concluderen dat het mannelijke sperma de bron van het leven is. Wat heeft God de Vader toch op een wonderlijk mooie wijze die maagdelijke geboorte voorbereid! Toen God de vrouw schiep, maakte Hij haar zo, dat haar bloed nooit kon overgaan op haar kind. Adam was het hoofd van het hele menselijke geslacht en het is zijn bloed, dat de zonde overbracht. God maakte het echter mogelijk, dat de HERE Jezus geboren zou worden, als zoon van Adam, zonder de zondige natuur. De maagdelijke geboorte was in feite het verwekt worden uit de Heilige Geest. Maria schonk de HERE Jezus een lichaam. Naar het vlees was Hij uit het geslacht van David. Maar de Heilige Geest schonk de HERE Jezus Zijn bloed. Zijn bloed was van Goddelijke oorsprong, kostbaar bloed. Niemand anders heeft ooit dit bloed gehad.

Jezus lichaam was van Maria, Zijn bloed was van de Heilige Geest. Dit zondeloze, bovennatuurlijke bloed was de enige prijs voor de verlossing, die God kon accepteren zonder Zijn heilige natuur geweld aan te doen. De dood kan alleen uitgebannen worden door leven. Alleen Jezus bloed kon redding brengen.

Daarom kunnen we niet zomaar zeggen dat Jezus bij zijn geboorte het vlees en bloed van mensenkinderen aangenomen heeft. Wel het vlees maar **niet het bloed!**

Ieder gezond mens heeft in zijn bloed 23 paar chromosomen: 22 paar autosomen chromosomen en één paar geslachtschromosomen die zijn of haar geslacht bepalen. De tegenhanger van het Y-chromosoom is het X-chromosoom. Wanneer iemand één X-chromosoom en één Y-chromosoom heeft, is hij van het mannelijk geslacht. Dit wordt vaak weergegeven met 46,XY. Een vrouw heeft twee X-chromosomen. In beide notaties slaat 46 op het totale aantal

chromosomen. De notatie hiervan is 46,XX. Een mens heeft 22 paar autosomen en 1 paar geslachtschromosomen. Als we met onze technologische kennis ooit gedroogd bloed van Christus zouden vinden, dat zo'n 2000 jaar ongestoord was gebleven, dan zouden wij bij een laboratorium test d.m.v. een microscoop het volgende vinden. Dat alle 23 vrouwelijke chromosomen aanwezig waren, maar dat we slechts 1 mannelijke Y-chromosoom zouden vinden. Dat zou bewijzen dat het bloed van een man was, maar geen menselijke vader had. Om daarmee te bewijzen dat de maagdelijke geboorte (Parthenogenesis) geen mythe was, maar een feit. Maar een dergelijk bewijs hebben wij als Christen voor ons geloof niet nodig.

Wij rekenen onszelf tot één van de vier bloedgroepen <O>, <A>, of <AB> en zouden er voor waken, in een nood-geval het verkeerde bloed te ontvangen. Nu echter moeten wij ons bezighouden met een feit, dat nog gevoeliger ligt. Er zijn nl. geestelijk gezien slechts twee bloedgroepen. Bij onze verwekking kregen wij hetzelfde bloed als heel de overige familie van de mensheid. Sinds Adam is het verdorven bloed met de dood-brengende zondekiem, om het even, tot welk ras wij behoren. Het resultaat is: <Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood...> (Rom.6:23). In de tweede geboorte, de wedergeboorte, verwekt de Heilige Geest de nieuwe bloedgroep van het onvergangelijke leven in ons. <Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar Zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop...als wedergeboren, en niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en blijvende woord van God> (1 Petr. 1:3,23). Dat herinnert ons aan het zeer ernstige gesprek van Jezus met Nicodemus en dat kan ons niet koud laten: <Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien> (Joh.3:3). Jezus had door de geboorte uit de maagd Maria zondevrij bloed. Dit voor ons vergoten bloed alléén was het, dat onze zonden verzoenen kon.

'Ik heb onschuldig bloed verraden', zei Judas tegen de overpriesters en de oudsten. Doordat het bloed van Jezus zondeloos was, was het onbederfelijk bloed. Hoewel de HERE Jezus, 3 dagen en nachten in het graf lag, bedierf Zijn lichaam niet. Daar Hij zondeloos was, kon men Hem eigenlijk niet ter dood brengen. Hij legde Zijn leven vrijwillig af, om het later weer op te nemen. Hij stond uit eigen kracht weer op, omdat de dood geen recht op Hem had. De zonde heeft het menselijk bloed vergankelijk gemaakt. Spoedig na onze dood begint het verderf in ons lichaam en het vangt aan bij het bloed. Dat is de oorzaak, waarom vlees, dat voor consumptie gebruikt gaat worden, ontdaan moet worden van het bloed. Dit is ook de reden, dat als iemand gebalsemd wordt, men begint met de vloeistof, die daarvoor gebruikt wordt, in het bloed te brengen. Kunnen we, nadat we dit alles weten, Zijn opstanding nog loochenen? Hij stortte Zijn zondeloos bloed voor de zonde van de mensen toen Hij Zijn leven gaf aan het kruis op Golgotha. Daarom mag een wedergeboren Christen vol dankbaarheid zingen: Het is volbracht, het is volbracht! Onze zonden zijn in de diepte der zee geworpen.

Op het moment dat de HERE Jezus de dood overwon, werd de opstanding een heilsfeit. Vanaf dat moment konden we ook het bewijs zien van de lichamelijke opstanding die is ingezet. We lezen dat op dat moment vele Oudtestamentische heiligen, die gestorven waren, in de heilige stad kwamen, waar zij aan vele verschenen (Matth.27:51-53) Waarmee duidelijk werd dat het dodenrijk de ontslapen heiligen niet meer vast kon houden. Het ligt het meest voor de hand, dat deze opgestane heiligen ook met Christus meegegaan zijn naar Zijn heerlijkheid. Duidelijke uitspraken kunnen we hierover niet doen, omdat de Bijbel hier

niets over zegt. We weten ook niet precies, hoelang ze op aarde aan de gelovigen verschenen. Misschien ook wel veertig dagen, wie weet het? Maar dit laat duidelijk zien, dat er reeds vóór het verlossingswerk van Christus mensen waren, aan wie God het predikaat <<heilige>> gaf, en deze ervoeren als eerste de realiteit van de Opstanding door de overwinning van Jezus aan het kruis op Golgotha.

Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij **krijgsgevangene** mede, gaven gaf Hij aan de mensen. Wat betekent dit: Hij is opgevaren, anders dan dat Hij ook nedergedaald is naar de lagere aardse gewesten, **(het rijk der dood)**

Jezus nam iedereen die in de **goede afdeling van het Rijk der dood (de plaats der vertroosting)** was (de heilige uit het OT), daaruit mee, en deze gingen naar het Paradijs in de Hemel. Hierover lezen we in: **Efez.4:8-9**

We vragen ons waarschijnlijk nu af waarom de Oudtestamentische heiligen naar een plaats van vertroosting werden gestuurd als ze stierven. Waarom konden Abraham, David, Daniël en al die grote mannen en vrouwen van God niet meteen naar het Paradijs gaan? Ze geloofden tenslotte in God toen ze leefden. Het antwoord is dat hun zonden niet voldoende bedekt konden worden. In het Oude Testament werden de zonden tijdelijk bedekt door het bloed van een onbezoedeld lam. Maar het bloed van dieren was niet voldoende om hun zonden voorgoed te bedekken (Hebreeën 9:9-10). Offers waren een uiting van gehoorzaamheid, waarmee iemand het geloof toonde dat God op een dag permanente reiniging van zonden zou bieden door het **perfecte offer van Zijn Zoon**. Toen onze HERE vanaf het kruis riep: **"Het is volbracht!"** bedoelde Hij dat de schuld voor de zonden van de mens volledig was betaald. God in de persoon van Jezus Christus kon doen wat geen dierlijk offer nooit kon, boeten voor de zonden van de hele wereld. Dus de zonden, begaan in de periode van Adam tot Christus, waren bedekt door het bloed van slachtoffers en werden weggenomen en geoordeeld door het bloed van Christus. Nadat de HERE Jezus Zijn Geest in de handen van Zijn Vader beval, zien we Hem als de Overwinnaar over de dood naar de lagere aardse gewesten afdalen, naar de (Hebr.Sjeol, Gr.Hades) **(het rijk der dood)**, om krijgsgevangenen naar de hoge mee te voeren (Efez.4:7-10). En leide Hij de Oudtestamentische gelovigen die daar verbleven tot het moment dat er eindelijk boete gedaan was voor hun zonden, naar het Paradijs in de Hemel waar ze nu bij Hem zijn. De overige zielen blijven in de duisternis van het dodenrijk, totdat ook dit zal worden ontsloten en zij uit de graven opstaan, om geoordeeld te worden, naar hetgeen in de boeken geschreven staat (Openb.20:12). Daarna zullen zij voor eeuwig geworpen worden in de hel, „de poel des vuurs die brandt van vuur en zwavel” (Openb.21:8). Onze Statenvertaling heeft in het denken van de eenvoudige bijbellezer een zekere verwarring teweeggebracht, door het woord Sjeol of Hades dikwijls te vertalen met „hel”. Dit woord (vertaling van „Géhenna”) heeft nl. een geheel andere betekenis en duidt niet het rijk der dood aan maar de plaats van de eeuwige straf. Daarin bevindt zich thans nog niemand. De eersten, die daarin worden geworpen, zijn **dé antichrist en de valse profeet**. Daarna volgen de satan en de goddelozen uit de opstanding (Openb.20:10; 21:8).

De HERE Jezus heeft, voordat Hij opstond, Zijn overwinning verkondigd aan twee categorieën van doden, nl.

- a) Diegene, die in Petr.3:19-20 en 4:6 beschreven worden; dus diegenen die voor eeuwig verloren zijn en blijven. Maar ook hen moest de overwinning van Jezus meegedeeld worden, welke zij, door het genadeaanbod van God in de ark te gaan, verworpen hebben. En hoewel Petrus zich beperkt tot de tijdgenoten van Noach, heeft de HERE Jezus zonder

twijfel ook aan alle verlorenen van alle generaties daarna zijn overwinning geproclameerd.

- b) De gelovigen van het Oude Verbond, die in de (plaats der vertroosting wachten op de verlossing, die zij 'van verre gezien hebben', te meer daar van hen in (1 Petr.4:6 St.vert) gezegd wordt, dat zij 'leven zouden naar God in den Geest'.

Voor de verlossingsdaad van de HERE kon niemand op aarde de nog levende mensen de overwinning van Jezus verkondigen. Daarom heeft de HERE Zelf het Evangelie van Zijn overwinning verkondigd aan de overledenen. Dat kon Hij alleen.

De plaats der vertroosting van de Hades blijft nu dus leeg. Met het vooruitzicht op het Paradijs in de Hemel kon Paulus die leefde in de periode na het kruis dan ook zeggen 'Sterven is gewin'.

Fil.1:21 Want het leven is mij Christus en het sterven gewin.

Maar deze heiligen uit het OT die Jezus meenam, hebben op dat moment nog geen onvergankelijk (verheerlijkt lichaam). Dat krijgen ze bij de eerste fase van de wederkomst van Christus. De ontslapen gelovigen, die nu bij Christus zijn (Fillip.1:21-24) krijgen eerst bij de Opname van de Gemeente het beloofde verheerlijkte lichaam waarna ze, samen met de nog op aarde levende gelovigen, naar het Vaderhuis gebracht worden.

Het Rijk der Dood is nu al onder de heerschappij van Jezus, want toen Jezus afdaalde in het dodenrijk en de dood Hem niet kon houden, zijn ook de heiligen bevrijd uit het dodenrijk. De dood (satan) moest zelfs de sleutels aan de HERE Jezus geven. Dat kunnen we lezen in Openbaring 1:18

...Ik heb de sleutels van den dood en het dodenrijk.

Doordat de opstanding van de HERE Jezus heeft plaatsgevonden, zijn we nu van Hem, verzegeld in Hem. Want God heeft Hem alle macht gegeven en Hem gezet aan Zijn rechterhand. Als we nu in Christus sterven, gaan we als Nieuwtestamentische gelovigen naar het Paradijs in de Hemel. De plaats waar God Zelf is, daar kunnen we nu nog niet komen. Dat gebeurt pas op het moment dat we een onvergankelijk, verheerlijkt lichaam krijgen, nl. bij de Opname van de Gemeente.

De poorten van het dodenrijk (Jes.38:10), hoeft de Gemeente niet meer in te gaan. Dat kunnen we lezen in: Matth.16:18

Ik zeide: In den bloei mijner dagen moet ik heengaan door de poorten van het dodenrijk, ik zal derven de rest mijner jaren. Jes.38:10

En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. Matth.16:18

Hoe zullen de in Christus ontslapen doden opgewekt worden, en met welk lichaam zullen zij komen? (1 Kor.15:35) Wat is de aard van het Opstandingslichaam? De opstanding wordt in de Bijbel niet alleen duidelijk onderwezen, maar is een van de belangrijkste leerstukken. Haal de opstanding uit de Bijbel, en het fundament van ons Christelijk geloof is verdwenen. Zo zegt Paulus dat de opstanding hart en ziel is van het Evangelie dat hij getrouw predikte en waarvoor hij, zo nodig wilde sterven. Zal het opstandingslichaam hetzelfde zijn, als dat aan het graf werd toevertrouwd, en daarin tot stof verging? Zal het het opgewekte lichaam in dezelfde conditie verkeren, als ons tegenwoordige lichaam? Wij zullen bij de beantwoording van deze vragen in het oog houden, dat

de opstanding van Christus model is van de opstanding der Zijnen. Jezus is de 'Eerstgeborene uit de doden, 'de Bersteling dergenen, die ontslapen zijn'. Zijn opstanding heeft het leven der onverderfelijkheid aan het licht gebracht. Onze Heiland is met hetzelfde lichaam, dat begraven was, uit het graf opgestaan. Hij toonde zijn discipelen Zijn doorboorde handen en zijde. Het is een lichaam van vlees en beenderen. Zij hebben Hem betast, met Hem gegeten en gedronken. Maar Hij had wel een Opstandingslichaam! Een lichaam dat niet aan tijd en ruimte gebonden was. Zo zal ook ons opstandingslichaam hetzelfde zijn, als dat wat wij nu bezitten, maar dan volmaakt. Door de opstanding zullen geest en ziel verenigd worden met ons lichaam, waardoor we als mens weer compleet zijn. Maar toch zal ons opstandingslichaam, toch geheel anders zijn dan ons tegenwoordige lichaam. Na de opstanding zal er een 'engelachtige verandering' zijn waardoor onze lichamen hun materiële eigenschappen verliezen. Er zal geen aards vlees en bloed meer in ons lichaam zijn, maar alleen een verheerlijkt lichaam. Het is van een andere scheppingsorde: De opgestane mens met het opstandingslichaam is niet meer onderworpen aan de stoffelijke beperkingen. Reeds tijdens ons leven hier op aarde vinden er in ons lichaam allerlei veranderingen plaats, zelfs tot onherkenbaar wordens toe. Niet alleen de gestalte van ons lichaam, maar ook zijn substantie wijzigt zich reeds gedurende ons leven. Door de voortdurende stofwisseling vernieuwd ons lichaam zich elke zeven jaar. Ik ben nu 82 jaar, d.w.z. dat ik gedurende mijn leven reeds elf maal een geheel nieuw lichaam gekregen heb, en mijn lichaam is hetzelfde gebleven. Zo kan ook ons opstandingslichaam straks ook andere stoffen bevatten en toch hetzelfde lichaam blijven. In ons opstandingslichaam zal geen bloed meer gevonden worden. De apostel Paulus verklaart met nadruk:

'Vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven' (1 Kor.15:50) (dat zou in strijd zijn met Lucas 24:39 en 51. De 'Koning' Zelf heeft wel 'vlees en beenderen'! - maar ons 'vlees en bloed', (dus onze tegenwoordige menselijke bestaanswijze in het aardse lichaam), kan dat rijk niet beërven. De samenstelling van ons bloed is o.a. gericht op het opnemen van zuurstof uit - en het afstaan van koolzuur aan de aardse atmosfeer. Die functie is voor het opstandingslichaam niet langer nodig. Anders zou een lichamelijke 'ruimtevaart', zoals beschreven in Lucas 24, Handelingen 1 en 1 Thess.4 voor ons lichaam tot onmogelijkheden behoren! Er moet dus een wonderbare samenhang zijn tussen ons tegenwoordige lichaam en ons opstandingslichaam. Het is een universeel lichaam d.w.z. het kan zowel op aarde als in de hemel leven.

Geraadpleegde bronnen:

- Gods Woord, de Bijbel
- De Bijbel aan het woord; door:J.Kruisman
- Vergeten rijkdom; door:Dirk Schuurman en Stephan Isenberg
- De betekenis van het bloed; door: Dr.M.R.de Haan
- Hoe zullen de doden opgewekt worden; (Studie:JB 05-06-2017)

John Bakker
31-05-2014
Rev:06-06-2019